

ročník III.

pátek 17. února 2023

foto Fanouš

Milý čtenáři!

Euforii z náznaků přicházejícího jara (odzimovaná koloběžka, zpěv ptactva, ekzém na ruce) drsným způsobem utnula faktura za plyn. Společnost, která ji poslala, jmenovat nebudu, neb mám podezření, že je to u všech stejné.

Tak jsem se snažil! Otužoval. Dva svetry, znáte to... A oni mi píšou – vracíme vám dvě třetiny peněz, které jste poslal na zálohách. Zároveň jsme vám vypočítali nové zálohy – o čtvrtinu vyšší!

54 tisíc ročně! Za to, že si vytopím dvacetimetrovou garsonku na 20 stupňů. Vždyť to je čtvrtina mého rozpočtu! Tak ze mě udělala plynárenská firma vpodstatě sociální případ.

Bezmoc. Jak se mám bránit? Vždycky nás dostanou! Ani se mi vůbec dneska nechtělo vylézt z postele a prát se s tímto světem. Proč se mám s tímhle světem vůbec prát?!? Nemám to v povaze a maminka mi prát se zakázala.

Ksichtík s úsměvem za téměř řádkama nečekejte...

Nejlepší život v kraji mají prý lidé v Turnově

Projekt *Obec v datech* vyvíjí index kvality života na základě různorodých aspektů, které ovlivňují úroveň života ve městech. Kvalitu života porovnává v 206 obcích s rozšířenou působností a v Praze. Data pro srovnání získává automatizovaným robotickým vytěžováním Big Dat a ve spolupráci s veřejnými institucemi a dalšími subjekty (např. Český statistický úřad, CERMAT, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, Úřad práce České republiky, Unie filmových distributorů, Cenová mapa a další). Srovnává například data z oblasti zdraví a životního prostředí, materiálního zabezpečení a vzdělávání, vztahů i služeb. Cílem je jednoduše a přehledně interpretovat veřejně dostupná data a porovnat je napříč městy v České republice a také v rámci jednotlivých krajů. Nejvyšším hodnocením je 10, Turnov loni dosáhl 6,9.

V celkovém hodnocení za rok 2022 Turnov získal první místo v Libereckém kraji, umístil se mezi patnácti nejlépe hodnocenými městy v zemi, a to na 11. příčce. Druhá se v rámci Libereckého kraje umístila Jilemnice (5,7), třetí jsou Semily (5,5), Liberec (5,0) byl na čtvrtém místě, Jablonec nad Nisou (4,9) pátý. (Marcela Jandová, Turnov)

V období **16. – 26. února**, vždy v časech 8.10 – 15.40, musí cestující vlakem počítat s denními výlukami v úseku mezi Turnovem a Mladou Boleslaví. Všechny vlaky v daném období a úseku budou nahrazeny náhradní autobusovou dopravou dle výlukového jízdního řádu. Uvedené termíny je zatím nutno brát jen orientačně.

Výluka se týká tratí 070 (Praha – Turnov) v úseku Mladá Boleslav, hl. n. – Turnov a 080 (Mladá Boleslav – Rumburk) v úseku Mladá Boleslav, hl. n. – Bakov nad Jizerou.

Poslední etapa regenerace sídliště u nádraží v Turnově začne v březnu a skončí před začátkem letních prázdnin. Zaměří se na úpravu prostranství u nákupního centra. Stát bude přes 6,6 milionu korun, z toho 2,4 milionu korun zaplatí město ze získané státní dotace.

Na sídlišti u nádraží ze 60. let minulého století je v 15 panelových domech zhruba 800 bytů. Jeho obnova začala v roce 2011 a zatím stála zhruba 37 milionů. Cílem bylo zlepšit stav silnic, chodníků, osvětlení, mobiliáře i zeleně.

Poslední etapy jsou zaměřené na úpravy veřejných prostranství. „V rámci sedmé etapy regenerace sídliště u nádraží byla instalována nová fontána, byl upraven okolní parkový prostor, který nově nese pojmenování park T. G. Masaryka,“ uvedla mluvčí města Marcela Jandová. Během letošního jara na park naváže úprava prostranství u nákupního centra. „Bude zde položena nová dlažba, která rozšíří zpevněnou plochu. Podél ní budou osazeny nové lavice a okrasný záhon. Stávající stromy se ocitnou v pochozí ploše, doplní je kruhové lavičky. Na místě přibude další městský mobiliář a nové osvětlení,“ dodala mluvčí radnice. (Genus)

 # Od příští soboty 18. února 2023 začnou fungovat na náměstí Českého ráje tradiční farmářské trhy. Trhy budou probíhat poté každou sobotu od 7:30 do 12:00 hodin.

 # Turnovské kulturní tipy:

čtvrtek 16. – neděle 19. února

Žlutomodrý kocour 2023

Jeden z největších divadelních svátků začne ve čtvrtek 16. února a tradičně potrvá do neděle. Jak se festival zavázal minulý rok, zůstává o ukrajinské barevné transformace, dokud neskončí válka na Ukrajině, tedy opět, bohužel Žlutomodrý kocour.

Minulý rok byl věnován právě válečnému konfliktu a ani tento rok nebude veselejší, ale opět tematicky dost zásadní. Ředitel festivalu Mario Kubaš prozradil, že tento rok se zaměří na hospodářská zvířata – na problém jejich chovu a obrovské nadkonzumace živých tvorů, což má dle ředitele velký dopad na lidské zdraví a planetu. „Chceme poukázat na to strašlivé utrpení, kterým zvířata prochází, aby nakrmila svými těly naše nenasytné žaludky. Doufám, že se nám podaří nabourat mnoho stereotypů - jako třeba, že člověk je masožravec, a že je rozdíl mezi životem kočky a prasete“.

Hlavním pátečním představením bude Zlý jelen, potrhlá komedie pražského souboru *Depresivní děti touží penězích* a vycházející režisérské hvězdy Jakub Čermák. Festival představí více než dvacet divadel.

pátek 24. února, 19:00, klub KUS

Šnycl Paradajs

Únorovou Malou (domácí) scénu uzavřou turnovští punk-rockeři. Místní punková formace vám naservíruje živý Gastro Metal neboli Pelešanošaovsoftpornometalpunk, právě těmito slovy totiž charakterizuje trojka Čoud, Muf a Harry svůj styl.

rovensko p. t.

Okrašlovací spolek v Rovensku pod Troskami, Bobřici a Město Rovensko p. Tr. si dovolují pozvat ctěné občanstvo města, jakožto i milé hosty na tradiční

Masopust

v Rovensku pod Troskami
v sobotu 18. února 2023

Maškary se budou shromažďovat **od 14.30 hod. Na Týně**, průvod projde městem a **veselí vyvrcholí v sále radnice na náměstí**, kde bude postaráno o občerstvení. Masopustní průvod doprovodí rovenská kapela „Masopustní úterý“. V sále radnice zahraje k tanci i poslechu Naruby Band.

*Těšíme se na hojnost masek a Vaši dobrou náladu.
Pokud hospodyňky připraví po cestě maškarám něco na zub nebo na zapítí,
jistě to nebude odmítnuto!*

Masopust bude takový, jaký si ho společně uděláme...

turnovsko

SVIJANY – Dopravu u Svijan na Liberecku zkomplikovala rekonstrukce mostu nad železniční tratí. Stavbaři most zbourají a postaví nový. Auta budou muset využít objízdne trasy, na výluky se musí připravit také cestující ve vlacích. Informoval o tom náměstek hejtmana Jan Sviták. Výstavba nového mostu nad železniční tratí by podle smlouvy měla být hotova v říjnu a kraj přijde na 36 milionů korun včetně daně.

Práce na krajské silnici druhé třídy 279 u Svijan začaly už loni rekonstrukcí mostu nad dálnicí D10 z Turnova na Prahu, za který kraj zaplatil včetně DPH zhruba 60 milionů korun. Pro dopravu se most otevřel v polovině prosince. Po dvouměsíční pauze se teď stavbaři na silnici vracejí, obnova čeká navazující most nad železniční tratí. Stavba přeruší provoz na železniční trati mezi Turnovem a Prahou. (Náš REGION – ČTK)

lomnice n/p

Kulturní a informační středisko zve **v pondělí 20. února** od 17 hodin do lomnického kina na cestovatelskou besedu Libora Drahoňovského Estonsko, země hradů a dávných eposů. Prodej vstupenek na www.kino.kislomnice.cz, v Turistickém informačním centru a v pokladně kina.

Kulturní a informační středisko zve na promítání filmového klubu Kinokomparz, které proběhne **v úterý 21. února** od 10 hodin v lomnickém kině. Na programu je český dokumentární přírodopisný film Planeta Praha. Snížené vstupné 70 Kč.

Klub českých turistů v Lomnici nad Popelkou pořádá **v sobotu 18. února** 40. ročník Zimního výstupu na horu Tábor. Trasy nejsou stanoveny, stačí se dostavit odkudkoli k prezentaci výstupu, která je v hotelu Vyhlídka na Táboře v době od 10 do 13,30 hodin. Jako odměnu obdržíte diplom a medaili. Všichni jste vítáni.

lomnicko

Historie a současnost

DŮM ČP. 49

Po zemřelém otci Václavu Palouckovi vlastní dům syn Václav od 16.3.1752. Od roku 1779 vlastní Mikoláškovi, až do roku 1860. Roku 1874 odprodali část pozemku pro stavbu domu čp. 192. Při sčítání roku 1910 jsou zde zapsány 2 rodiny – 10 osob. Při sčítání roku 1921 jsou zde zapsány taktéž 2 rodiny . 10 osob.

16. prosince 1927 byla povolena přestavba chléva, sklepa a stodoly. 2. února 2008 hořelo v kotelně (prádelně). V roce 2010 vlastní dům Dita Kačírková Bašková. 14. října 2021 kupuje dům Petr Novotný, v listopadu 2021 prodává.

Repro Libštátský zpravodaj

semily

Cenu města Semily za rok 2022 převzali v sobotu 11. února u příležitosti konání městského plesu v kulturním centru Golf z rukou starostky města Leny

Mlejnkové a místostarostů Tomáše Sábla a Davida Pražáka historik Tomáš Chvátal a zástupci Sportovně střeleckého klubu Semily Daniel Medek, Jaroslav Harman a Tomáš Pěnička.

Tomáš Chvátal je od roku 2018 historikem a správcem sbírek Muzea a Pojizerské galerie Semily. V muzeu připravuje programy pro školy, je autorem mnoha výstav s historickou tematikou. Zásadní období semilských dějin zpracoval v projektech *Plíživá kontrarevoluce v Semilech 1968*, *Bílá místa konce války 1944-5* a nyní aktuálně v probíhající výstavě s názvem *Internace v Semilech 1950-1953*, která se věnuje odkrývání osudů řeholníků v internačním oddělení semilské nemocnice v 50. letech.

K těmto projektům píše zároveň stejnojmenné publikace v ediční řadě s názvem *Paměť Semilská*, kterou od roku 2014 vydává Muzeum a Pojizerská galerie Semily. Výstava *Bílá místa konce války* získala III. cenu Gloria Musaealis v kategorii Výstava roku 2020.

Sportovně střelecký klub Semily získal Cena města Semily 2022 za dlouholetou činnost v oblasti střeleckého sportu, pořádání závodů s mezinárodním dosahem a příkladnou reprezentací města.

Činnost střeleckého sportu v Semilech sahá do 60. let 20. století.

SSK Semily pořádá každoročně kolem 13 soutěží. V posledních letech se ve Sportovním centru Semily podařilo ve spolupráci se sdružením Českého střeleckého svazu Libereckého kraje uskutečnit 3 ročníky závodu ze vzduchových zbraní I. kategorie.

Klub reprezentuje Semily mimo jiné účastí na regionálních i vrcholových soutěžích.

Ačkoli hlavní náplní činnosti klubu je pořádání střeleckých závodů, reprezentace klubu na závodech a výcvik uchazečů o zbrojní průkaz ve střelbě a manipulacemi se zbraněmi, nezapomínají střelci ani na práci s mládeží.

V roce 1999 klub SSK Semily navázal partnerství se střeleckým klubem Schauenburg. Tehdy střelečtí kolegové z Německa poprvé navštívili Semily. V rámci partnerství probíhají každoročně vzájemné návštěvy a pořádají se střelecké soutěže.

(Semilské noviny)

 # [Semily se dočkají nového mostu. Ideálně ještě letos](#)

Už jsem zprávu o mostu v Semilech dával minule. Ale během několika dní byla doplněna a zpřesněna.

Radní Libereckého kraje rozhodli o zahájení veřejné zakázky na stavbu nového mostu, který nahradí ten dosluhující v Tyršově ulici. Investorem budou Liberecký kraj a město Semily. Celková nabídková cena nesmí překročit částku 74,2 milionu korun s daní.

„Most nyní nesplňuje parametry pro pěší, obtížně se tam například vyhýbají lidé. Projekt tedy přinese kromě vybudování zcela nového mostu také rozšíření chodníků, a to až na čtyři metry. Navíc budou od vozovky oddělené zábradlím,“ uvedl dodal statutární náměstek pro resort dopravy Jan Sviták.

Zakázka bude rozdělena na dvě části. Investorem demolice a výstavby nového

mostu bude Liberecký kraj. Nabídková cena u této části projektu nesmí překročit 68,89 milionu korun včetně daně.

Semily investují do výstavby chodníků, osvětlení a schodišť tak, aby mohli chodci po mostě přecházet co nejbezpečněji. Předpokládána hodnota stavebních prací činí bezmála 5,25 milionu korun včetně daně.

„Pokud vše půjde podle plánu, ještě letos by měly být zahájeny stavební práce a já pevně věřím, že se přes nový most projedou první řidiči a pohodlně přes něj přejdou chodci ještě do konce roku 2023,“ doplnil Jan Sviták.

Než se Semilané a projíždějící dočkají nového mostu, budou Jizeru zdolávat přes nové přemostění v Jatecké ulici. (Jan Mikulička)

Semilská ZUŠ získá nové prostory

Základní umělecká škola Semily na Komenského náměstí se už v dubnu t.r. dočká výrazného rozšíření. V sousední budově, která po dobu výstavby nového zařízení sloužila potřebám Mateřské školy Treperka, najdou zázemí keramické dílny, zrcadlový taneční sál i ateliér pro výtvarný obor.

„Stavební práce na úpravě objektu Komenského náměstí čp.146 započaly již na počátku února,“ sdělil Vladimír Bělonohý. „Nově zde vzniknou prostory pro

rozšíření ZUŠ. V přízemí bude vstupní foyer, keramická dílna a místnost s keramickými pecemi. V prvním patře vznikne taneční sál vybavený zrcadly a speciálním tanečním povrchem (baletizol). Druhé patro budovy se promění v prostor pro výtvarný obor a ve třetím podlaží vzniká menší podkrovní místnost, která své využití najde podle aktuálních potřeb ZUŠ.“

Stavební práce realizuje semilská společnost D-BAU podle projektu turnovské společnosti ACTIVE Projekce. Proměna budovy spočívá

především v odstranění dětských sociálních zařízení a v demontáži některých příček. Nově se buduje sociální zařízení pro žáky, dochází k přemístění části dveří, opraví se část maleb a budou dokončeny elektrorozvody včetně svítidel.

„Celkové náklady na přestavbu objektu dosáhnou 1,64 milionu korun,“ doplnil Ing. Bělonohý.

Práce budou dokončeny v první polovině dubna. Školní rok 2023/2024 již tedy bude probíhat i v těchto nově zrekonstruovaných prostorech.

(Semilské noviny)

25. únor od 16 hodin se v semilském Státním okresním archivu odehraje komentovaná prohlídka výstavy *Vladimír Krýš – turnovský stavitel* s autorkou výstavy Petrou Šternovou.

VYSOKÉ n/J – Jarní prázdniny v Divadle Krakonoš

úterý 21. února 2023 od 17:00	Čertův švagr - loutková pohádka vstupné dospělí 50,- Kč, děti 40,- Kč, při velkém zájmu hrajeme i od 18:15
čtvrtek 23. února 2023 od 17:00	Posezení s Krakonošem - pásmo poudaček a písniček zdejšího kraje vstupné dobrovolné
pátek 24. února 2023 od 18:00	Videokavárna Promítání filmových dokumentů z archivu divadla. vstupné dobrovolné, otevřeno od 17:30, promítání od 18:00
úterý 28. února 2023 od 17:00	Čertův švagr - loutková pohádka vstupné dospělí 50,- Kč, děti 40,- Kč, při velkém zájmu hrajeme i od 18:15

železný brod

 # Salon IX. (18. 2. – 25. 3.), Městská galerie Vlastimila Rady

Těšte se na již devátý ročník nevšedního výstavního projektu SALON. Výstavní koncept akce SALON 9 záměrně stírá rozdíly mezi amatéry a profesionály – svou tvorbu zde prezentují nejenom profesionální umělci, ale také laičtí autoři, kteří by v galeriích za normálních podmínek neměli šanci vystavovat.

Předchozí ročníky výstavy SALON ukázaly značnou pestrost ve výtvarných technikách a tématech. Samotná instalace přináší pořadatelům i návštěvníkům výstavy mnohá nečekaná překvapení.

Vernisáž výstavy se uskuteční **v pátek 17. února** od 17 hodin.

 # Malé ohlédnutí za rokem 2022 z pohledu evidence obyvatel a matriky

V loňském roce si na území našeho města řeklo své „ano“ 36 zamilovaných párů a 18 párů v ostatních obcích správního obvodu Železného Brodu.

Za loňský rok se v období 1. 1. – 31. 12. v Železném Brodě narodilo 40 nových občánků z toho 16 dívek (nejčastěji Rozálií) a 24 chlapců (nejvíce Tobiášů).

Aby byla statistika kompletní, musíme s lítostí také napsat, že nás za loňský rok nenávratně opustilo 74 našich občanů. Aktuálně je tak v Železném Brodě 5 691 trvale žijících.

/ Jolana Novotná a Monika Holeček Vohnoutová, Železnobrodský zpravodaj

 # 27. 2.: Tomáš Šapovalov: Nový Zéland.

Cestovatel nás seznámí se zážitky z 15 měsíčního pobytu u protinožců, z místa, které láká cestovatele z celého světa a mnozí ho považují za nejhezčí místo na Zemi. Není divu, když zde můžete jeden den lyžovat a hned druhý se koupat v moři. Během jediného dne můžete navštívit písečné duny i deštný prales. Zažít vzrušení z adrenalinových sportů, vychutnat si tepající atmosféru rušných měst nebo se dokonale zrelaxovat v tichu liduprázdné přírody.

Akademický sochař Pavel Ježek (1938 – 1999)

V lednu letošního roku jsme si připomněli nedožití 85. narozeniny sochaře, skláře a pedagoga Pavla Ježka. Jeho umělecký projev a výtvarný názor na sklo byl suverénní a přitom neokázalý. Svůj autorský styl objevil v osobitém zpracování skla velké hmotnosti a síly – jeho tvorba se opírala o realizaci objektů sestavovaných z masivních bloků skla, jejichž plochy zušlechťoval broušením a leštěním. Téměř všechny realizoval v čirém transparentním křišťálu, přičemž ve skle nechával vynít jeho přirozené efekty, které vznikají při procesu lití skla (bubliny, šlíry, závoje...).

Charakteristickými se staly jeho skleněné plastiky kombinované s kovem (železem, leštěnou ocelí).

Náměty čerpal z věcí či rozmanitých technických zařízení – názvy mnoha z nich jsou spojené s elementem vody nebo vodním tokem – *Bóje, Hráz, Kotva, Vozík, Stavidlo...* Jeho díla jsou zastoupena v mnoha veřejných sbírkách v České republice i v zahraničí.

Když v roce 1968 nastoupil do zdejší sklářské školy, ujal se výtvarného vedení v oddělení hutně tvarovaného skla (do roku 1990). Přinesl do tohoto oboru důležité koncepční změny – zaměřil navrhování skla na modifikaci zdejších tradic do současného výtvarného jazyka s velkým respektem ke zpracování skla, typického pro zdejší železnobrodskou výrobu. Pavel Ježek kladl důraz na řemeslné zvládnutí materiálu a jako pedagog usiloval o to, aby studenti měli dobrou průpravu zejména v kresbě, zatímco v modelování kultivoval jejich vztah pro tvar. Kvalitu Ježkových pedagogických dovedností lze měřit také velkým počtem absolventů, kteří na něj rádi vzpomínají a zmiňují jeho empatii a laskavý smysl pro humor.

V roce 1990 se stal ředitelem školy a zásadně se zasloužil o její modernizaci přebudováním nevyužitých půdních prostor na výtvarné ateliéry a generální rekonstrukcí školní sklářské hutě.

/ Martin Hlubuček, Železnobrodský zpravodaj

železnobrodsko

LOUŽNICE – Monika Klemšová: Na paddleboardu zemí Vikingů

V pátek 17. února od 18 hodin v Kulturním domě Loužnice

KRÁSNÁ, PĚNČÍN – Ze Šumberku na Šumburk přijel vystavovat svá díla

Reliéfy z cyklu *Bájně krajiny* a *asambláže* je název výstavy, která je k vidění od prosince ve světlici v přízemí Kittelova domu v Šumberku – na Krásné.

Autorem těchto originálních děl je Petr Janečka, který tvoří svébytnou uměleckou formou. Pracuje se dřevem v kombinaci s jinými materiály, jako jsou kov, kámen, kůže, zlomky keramiky, staré smalty, textilie apod.

Obdivuje staré mechanické stroje, z jejichž zlomků vytváří nové objekty (Kinetické housle, Stroj na sny, Stroj času). V roce 2016 vybudoval pro svá díla malou galerii u své chalupy v Českém Šumberku. Následující rok realizoval plastiku kříže, která je tam k vidění u veřejné cesty.

Petr Janečka původní profesí lékař, avšak zároveň technicky vzdělán, žije střídavě v Mladé Boleslavi a na Českém Šumberku. Má za sebou řadu samostatných i společných výstav. Jeho práce najdete v soukromých i veřejných sbírkách u nás i v zahraničí.

Výstavu Petra Janečky můžete v Kittelové domě na Krásné navštívit minimálně do konce dubna 2023. (Aktuální otvírací doba: 10–16 hod denně mimo pondělí.)

(LiR, Zpravodaj obce Pěnčín)

LOUŽNICE – V úterý 7. února 2023 v odpoledních hodinách se rozezněla siréna naší obcí.

Hořel domek evidenční číslo 2, kde se dříve říkávalo „Adamičkova chata“. Nyní domov skvělé rodiny Josefa Justa, Ivety Brunclíkové a jejich tříletého synka Kubíčka a jejich domácích čtyřnohých přátel.

Na místo se sjelo osm jednotek hasičů a zasahovalo u požáru. Naše jednotka z Loužnice byla na místě čtyři minuty po ohlášení, ale i tak při příjezdu jednotek byl objekt zasažen plameny od prvního nadzemního podlaží po střechu. Hasiči

používali dva útočné proudy a speciální zařízení CCS Cobra a přetlakovou ventilaci k odvětrání objektu. Při požáru nebyl nikdo z obyvatel domu zraněn.

7. února 2023 se tak rodině z Loužnice s malým Kubíčkem změnil život a tento datum se bohužel nesmazatelně zapíše do jejich životů. Rodině shořela střecha nad hlavou s veškerým vybavením, oblečením, hračkami a vším, co člověk každodenně používá. Požár propukl v odpoledních hodinách, kdy se maminka Ivetka se synkem nacházeli venku poblíž domu. V okamžiku, kdy uviděla kouř, okamžitě zavolala hasiče. Víc bohužel udělat nemohla a než se na pomoc seběhli sousedé, musela i s Kubíčkem přihlížet, jak jim vše mizí před očima. Bohužel nehodě nešlo nijak předejít, protože na vině byla jedna z elektrických zásuvek. Ačkoliv bylo obrovské štěstí, že Pepa, Ivetka i Kubíček vyvázli bez zranění, jejich kočičí členové bohužel takové štěstí neměli a nepodařilo se je zachránit, což je pro rodinu další obrovská rána.

Pokud chcete pomoci, můžete zde: [https://www.donio.cz/po-pozaru-rodinneho-domu?](https://www.donio.cz/po-pozaru-rodinneho-domu?fbclid=IwAR1Md0OqgEZiMWA2mkoH0Mo8zf7_eaGicpeowGfn5oSJTh9SIm9fVR0Bw8)

[fbclid=IwAR1Md0OqgEZiMWA2mkoH0Mo8zf7_eaGicpeowGfn5oSJTh9SIm9fVR0Bw8](https://www.donio.cz/po-pozaru-rodinneho-domu?fbclid=IwAR1Md0OqgEZiMWA2mkoH0Mo8zf7_eaGicpeowGfn5oSJTh9SIm9fVR0Bw8)

/ text a foto Jana Matěásková, *Loužnický zpravodaj*

Masopustní jídelníček

Masopust byl dobou zabíjaček a hodování. Typické pro toto období jsou „zabíjačkové“ pokrmy z vepřového masa jako např. vepřový masopustní guláš, masopustní cibulačka s uzeným masem a majoránkovými krutony, vepřová huspenina, zabíjačková roláda, jitrnice nebo pečené ovarové koleno. Mohly se ale podávat i pečené jemné škvarkové placky, koblihy s marmeládou nebo boží milosti.

Boží milosti

Naši předkové měli boží milosti za vrcholně sváteční pochoutku. Však na jejich přípravu bylo zapotřebí velkého množství tuku a cukru, což bylo vzácností. Proto se připravovaly jedenkrát do roka, anebo při vzácných příležitostech. Nejčastěji se tradice božích milostí váže k masopustu, jako poslední sladká a tučná tečka za obdobím hojnosti.

Těsto bývalo složeno z hladké mouky, másla, žloutků, citrónové kůry, smetany a bílého vína, které se následně smaží, tradičně na sádle, a pak obaluje v moučkovém cukru. Objevuje se již v díle Magdaleny Dobromily Rettigové.

Příprava: Na boží milosti budeme potřebovat 250 g hladké mouky, 50 g cukru krupice (případně třtinového cukru), 1 citron, 50 g másla, 4 lžice zakysané smetany, 2 žloutky, 1 špetku kypřicího prášku, 1 špetku soli a podle chuti můžeme přidat i lžici rumu, nebo jako dříve trochu bílého vína.

Na smažení budeme potřebovat větší množství sádla a na obalování cukr moučka a vanilkový cukr.

Přísady smícháme na válu a vypracujeme těsto, řidší než těsto na nudle. Těsto hněteme až do doby, než se udělají puchýřky.

Těsto uložíme alespoň na 30 minut do chladu odležet.

Nakonec vyválíme na plát o síle do půl centimetru.

Pomocí rádýlka nebo nože nakrájíme kosočtverce nebo čtverečky, které ve středu ještě dvakrát nakrojíme.

Boží milosti smažíme ve větším množství rozpáleného sádla, dokud nezrůžoví. Je to opravdu jen chvilka. Během smažení by se měly nafouknout, nedaří-li se to, přiklopíme je na pár vteřin pokličkou.

Klademe na papírový ubrousek odsát přebytečný tuk a ještě horké je obalujeme ve směsi moučkového a vanilkového cukru.

Podobné cukroví se připravuje také ve Skandinávii. Dánsky a islandsky se nazývá klejne, zatímco švédsky klenät, a tyto názvy vychází z výrazu klenodium „klenot, malá věc velké hodnoty“.

V Norsku se nazývá fattigmann „chudý člověk“, přičemž stejný význam může mít i švédské klenät. Podle norského receptu se připravují z mouky, cukru, šlehačky, vajec, brandy a kardamomu. Těsto se krájí do tvaru diamantů a smaží v horkém sádle. Podobné jsou také španělské churros

z odpalovaného těsta smažené v oleji. V Polsku jsou známy zase chruščiki připravované o masopustu a v Spojených státech angel wings „andělská křídla“.

/ Zpravodaj obce Pěnčín; foto *kajf.cz*

jilemnice

 # Hasiči v Jilemnici mají mít novou výjezdovou stanici. Přidá na ni kraj

Pět milionů na činnost jednotek Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje letos přispěl Liberecký kraj.

Letos z nich plánují profesionální hasiči nakoupit 7 osobních automobilů Škoda Kodiaq 2,0 TSI v provedení 4x4 za 3,83 milionu korun. Zbývající peníze, bezmála 1,17 milionu korun, použijí na plánovanou výstavbu nové výjezdové stanice v Jilemnici.

„Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje jsme podpořili od roku 2012 částkou přesahující 20 milionů korun. Z krizového fondu jsme přispěli například na výkup pozemku a projektovou dokumentaci pro objekt Integrovaného výjezdového centra v Turnově nebo nákup vhodných pozemků pro výstavbu nové stanice Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje v Jilemnici,“ uvedl hejtmán Libereckého kraje Martin Půta.

„Právě na ni přidáme další více než milion korun, který částečně pokryje financování projektové dokumentace, inženýrské činnosti a geologického vrtu. Pevně věřím, že po získání stavebního povolení dojde ke zpracování dokumentace pro provedení stavby. Rádi bychom projekt zařadili do seznamu podporovaných staveb v rámci evropských projektů,“ dodal hejtmán.

/ *Jan Mikulička, Liberecký kraj*

#

23. 2. 2023 • KRKONOŠSKÁ EXPEDICE CHUMBU 2022

Vyprávění čtveřice krkonošských alpinistů – Jarda Banán Bánský, Radek Radar Groh, Zdeněk Háček Hák a Petr Kejklas Kejklíček – o dobrodružném prvovýstupu na panenský Himálajský vrchol Chumbu (6 859 m n. m).
KCEV Krtek od 18 hodin

25. 2. 2023 • SKOREC VODNÍ – ZPÍVAJÍCÍ POTÁPĚČ

Všimli jste si v zimě hnědého ptáka velkého jako kos, jak poskakuje po omrzlých kamenech v řece a občas sebevražedně skočí do rychlé ledové vody? Zhlédneme prezentaci o skorci, konipasech a poté je budeme pozorovat na Labi.

KCEV Krtek od 9 hodin

Bližší informace a přihlášky: Dan Bílek,
dbilek@krnap.cz, tel.: 737 225 417

Milý čtenáři!

Má-li tento Trosečník ještě dneska vyjít, musím to tady utnout.

Není mi dobře a navíc ještě musím připravovat SORRY a taky ještě musím jít shánět nějaké doklady k vyúčtování dotace, které spěchají. To je takový paradox – zažádáte si o dotaci, abyste mohl vydávat časopis a pak ho nemáte čas vydávat, protože poletujete a sháníte účtenky, abyste mohli tu dotaci vyúčtovat. Věřte nevěřte, i na blbý tužkový baterky musíte mít tři doklady.

At' žijí naši úředníci!

Tak ještě přiložím tři už hotové články a nashle v příštích časech, třeba budou lepší.

f.

mladá boleslav

Trocha historie, řemesla a špetka módy. Muzeum Mladoboleslavska nabízí na zdejším hradě tři výstavy

Na počátku historie *Muzea Mladoboleslavska* stála v roce 1877 výzva zdejší městské rady adresovaná majitelům „starožitností“, aby je prodali nebo darovali městu. Tato výzva, podpořená i řadou článků v místním tisku, se setkala s poměrně značným ohlasem. Myšlenka založit v Mladé Boleslavi

muzeum přerostla ve skutečnost v průběhu roku 1885.

První muzejní expozice vznikla v historickém domě zvaném Templ, muzeum se později přestěhovalo do budovy bývalého bratrského sboru, až v roce 1973 získalo boleslavský hrad, kde sídlí doposud.

Proměny podob mladoboleslavského hradu představuje výstava *Mladoboleslavský hrad*. Návštěvníci uvidí hrad na nejstarším známém vyobrazení, které pochází z Willenbergovy veduty z roku 1602, které ho vyzobrazuje jako monumentální goticko-renesanční zámek, najdou ho zde na malbách a grafikách z 18. a 19. století, kdy jeho podobu výrazně proměnila přestavba na kasárna a samozřejmě i na řadě historických fotografií.

Mezi nimi patrně nejvíc upoutá série snímků pořízená v roce 1942, kdy hrad sloužil jako internační středisko pro židy z Mladé Boleslavi a okolí před jejich transportem do koncentračních táborů. Fotografie z této série jsou nejen dokladem jedné tragické etapy v historii hradu, ale zároveň i jedněmi z mála dochovaných starších záběrů hradních interiérů.

Tato výstava potrvá do 23. dubna.

Krom této expozice se návštěvníkům boleslavského hradu nabízí výstava *Můj život s kreativitou*.

Pavla Sýkorová Michalíková je módní návrhářka a stylistka, která tvoří pod značkou MeeschaP. Kromě toho je lektorkou kurzů šití a zakladatelkou spolku Milujeme kreativitu, kde sdružuje tvořivé lidi – lektory i studenty. Výstava nabídne průřez tvorby značky MeeschaP i výsledky kreativního centra. V jejím průběhu se můžete těšit na řadu doprovodných akcí, včetně módní přehlídky. Vše potrvá do 30. dubna.

A ještě třeba zmínit expozici *Bohemian Perfection*. Vznikla jako výsledek spolupráce studentů designu Ateliéru Jaroš/Bednář a tradičních řemeslníků

Bohemian Perfection během roku 2022.

Studenti Ateliéru Jaroš–Bednář z Ústavu designu Fakulty architektury ČVUT navázali spolupráci s rodinnými manufakturami a samostatnými výrobci.

Výsledkem jsou výrobky propojující současný design s tradičními řemeslnými postupy. Objevte tak designovou tvorbu Košíkářství Král z Mělníka, dílny Modrotisk Danzinger z Olešnice nebo truhlářství Jasanky z Dobré. Tato expozice bude k vidění do 26. března.

lidé, čtete!

Rohanové – raději zemřít, nežli se poddat

Heslo *Potius mori quam foedari* je překládáno v několika verzích – Raději zemřít, než být ... zhanoben ... ponížen ... zneuctěn ... nečestný. Ve svém erbu je užívali Rohanové, původem z francouzské Bretaně. Dějiny rodu byly až do roku 1789 především spjaty s Francií, ale po revolučních událostech byli přeživší Rohanové nuceni odejít do exilu.

Na počátku 19. století obdrželi i inkolát pro české země. Postupně získali několik deskových statků a středem jejich majetkové držby bylo od roku 1820 panství Sychrov. Tamní zámek, posléze přestavěný nejprve v klasicistním a poté v novogotickém stylu s vybraně zařízenými interiéry, se stal hlavním sídlem Rohanů a byl jím až do roku 1945. Od udělení inkolátu v roce 1808 do konce jejich žití v Československu tedy uplynulo (pouhých?) 137 let. Jednalo se o relativně krátký časový úsek, ale Rohanové v Čechách zanechali výraznou stopu. Jejich dějinný příběh je popsán v edici *Universum* v knize *Rohanové – Raději zemřít, než ... nežli se poddat*.

Publikace se poněkud odlišuje od předešlých svazků edice. Základní schéma a grafická úprava jsou totožné. Nejprve jsou popsány dějiny rodu resp. všech rodových linií – Rohan-Gié, Rohan-Guémené, Rohan-Soubise, Rohan-Rochefort a přediva jejich politických kontaktů i osobních vztahů. Následuje podrobný přehled sídel Rohanů v Čechách, Francii a Rakousku. Autorem knihy není obligátně Pavel Juřík, ale Jana Jůzlová a Miloš Kadlec, jehož profesní život je dlouhodobě spjat se zámkem v Sychrově, což se v knize výrazně projevuje. Zámecká budova, její okolí a veškeré souvislosti s ní spojené jsou precizně popsány až do nejmenších detailů. Tato pasáž publikace je velkým příběhem výjimečného sídla, jeho majitelů i lidí (např.

řezbářská rodina Bušků), kteří řemeslnou zručností výrazně ovlivnili celkovou podobu Sychrova. Oproti textům o jiných zámčích – Choustník, Řepín, Lomnice nad Popelkou, Loukovec, Lysá nad Labem, Semily, Svijany aj. (i když se jedná o objekty rozličné umělecké

a historické hodnoty) se však větší rozsah „sychrovského“ medailonu jeví jako relativně nepoměrný. Výsledný podíl obou autorů na knize není uveden, nutné je ovšem konstatovat, že v množství jmenných, datových i časových údajů je možné výborně se orientovat a nelze zde nalézt chyby.

Lze také ocenit objektivní posouzení chování Rohanů v době okupace – v minulých svazcích edice byla v popisu úseku moderních dějin jednotlivých rodů patrná snaha o jakousi dodatečnou a zároveň dosti fabulovanou rehabilitaci jejich příslušníků, kteří prokazatelně mnohdy dobrovolně přijali říšské občanství. Tento autorský úmysl v „rohanovské“ monografii nenalezneme. Popsané skutky jednotlivých Rohanů ve válečných letech tak dokládají význam rčení „dějiny nejsou černobílé“. Důkladné studium písemných pramenů a profesionální přístup obou autorů umožňují posoudit Rohany, žijící v bouřlivých časech 20. století a v souvislosti s veškerými dějinnými zvraty, bez nacionálních emocí a věcně.

Publikaci *Rohanové – raději zemřít, nežli se poddat* lze hodnotit jako dosud nejzdařilejší svazek edice Universum. Je tomu tak zásluhou odborné erudice autorského tandemu a v případě Miloše Kadlece navíc jistě sehrálo úlohu osobní zaujetí a fascinace zámekem Sychrov, jehož interiéry (v současnosti instalované v původní podobě) byly domovem několika generací jednoho z nejstarších aristokratických rodů evropského významu – Rohanů.

/ Stanislav Vaněk, Zpravodaj obce Pěňčín

Jana Jůzlová - Miloš Kadlec:

Rohanové – Raději zemřít, nežli se poddat

184 str., 1. vyd., Euromedia Group a. s. ve spolupráci s NPÚ, Praha v roce 2022.

výtvarno

Nemusí být každý malíř chudák.
Romantik Piepenhagen prodával
své obrazy jako knoflíky

„Vychází do strží v hlubokých lesích,
vyhledává hlučivé vodopády, má rád husté
mlhy z nich stoupající a zejména bledou lunu
v husté atmosféře.“

(K. B. Mádl)

August Friedrich Piepenhagen (*narozen 1791
v Soldinu, dnes v Mysliboři v Polsku*) byl
německý malíř, žijící a tvořící v Praze.

Zaměřením byl čistý krajinář, který se ke svému umění dopracoval jako autodidakt. Jeho krajiny, romantické a náladové, byly u pražského publika velmi žádané. Jeho obrazy nebyly příliš drahé, staly se (a dodnes zůstaly) oblíbeným sběratelským artiklem.

Pocházel ze skromných poměrů, vyučil se u svého otce knoflíkářem a prýmkařem. Při tovaryšském vandrování po Evropě se dostal do Švýcarska; jeho krajina na něj zapůsobila mocným dojmem a přivedla ho k malířským pokusům. Krátce pobýval v Curychu u krajináře Johanna Heinricha Wuesta. V roce 1811 ho vandrování zavedlo do Prahy, kde už zůstal natrvalo – pracoval zde na Starém Městě jako tovaryš prýmkaře a knoflíkáře Jana Risbittera a po jeho smrti se oženil s jeho vdovou, s níž převzal i knoflíkářskou dílnu v domě U železných vrat v Michalské ulici čp. 436. Vyživil i dvě děti, s vdovou Kateřinou pak měli ještě čtyři dcery; o dvou si povíme ku konci článku.

S pražským prostředím záhy srostl a stal se oblíbeným a vyhledávaným výrobcem knoflíků, začal zde však také ve větším měřítku s malováním a brzy se stal i uznávaným malířem. Zde uskutečnil své první výstavy.

„August Piepenhagen s Josefem Navrátilem jsou nejvýraznější romantikové v Praze, oba nejkolorističtější krajináři z první poloviny minulého (tedy 19.) století, oba samoukové, třeba že Navrátil pobyl na akademii,“ charakterizoval malíře Karel B. Mádl (1859 v *Novém Bydžově* – 1932 v *Potštejně*), český historik a kritik umění.

Nostalgie, citovost a nálada, obliba zřícenin a pitoreskních přírodních scénérií s roklemi, vodopády, zasazených často do soumraku nebo podvečerů, krajiny před bouří s osamělými poutníky, to jsou charakteristické motivy a rysy jeho děl.

„Maluje s nevšední zručností, olejovou barvou, řídce, tence, jakoby akvareloval, a jen málokdy nasadí barevnou skvrnu hutnějšího složení, pak ale činí tak vždy v pravý okamžik, na pravém místě. Neboť je to skrz na skrz malířská individualita, tento opěvateľ přírody, a vše vyjadřuje hlavně barvou.

U Piepenhagena spatřujeme již mnohé „prosté motivy“, houštinky, stromy u cesty neb u kaluže, svahy, můstky a lávky zcela neromantické, ale vždy jaksí zaplavené náladou, vždy opředené barevnou harmonií, jejíž lahodnosti nelze odolat. Je v tom mnohem více než literární nadšení nad velebností horstva nebo majestátností lesa, nad líbezností niv a luk a zádumčivostí hájů, je v tom kus dobře viděné skutečnosti. Na tu pohlíží vnímavý, tichý muž, který je zároveň mistr svého řemesla a který se kochá trpytem rosy na listech, měsíčního světla na vodách, který rád se dívá do fialových, modravých, zružovělých dálek,“

popsal Piepenhagenovo umění František X. Harlas (1865 v Praze – 1947 tamtéž), historik umění, ředitel Muzea hl. m. Prahy a sám malíř. A pokračoval: „Nemiloval velkých rozměrů, málokdy sedával před plochy velikosti čtverečního metru, ale na kousky lepenky, na klížený papír, na dřevěné destičky maloval svoje „sny o kráse“. S kulatou černou čepičkou na hlavě, čistě oholený, s dlouhou dýmku v ruce, v županu na stoličce u stojanu, ve svém zakouřeném pokoji, málomluvný, vlídný — filistr německý, lze tu skorém říci, Piepenhagen představuje se nám jako umělec hlubokého citu a — velké techniky.“

Byl nejen velmi výkonný umělec, ale i zdatný obchodník. Specifikem jeho obchodní nabídky, svědčící o jeho podnikavosti, byly drobné studie obrazu, sestavené na panelech (archy se počtem od čtyř-pěti do patnácti-dvaceti návrhů, rozměrů od tří do dvaceti centimetrů), které (podobně jako vzorníky knoflíků) předkládal svým zákazníkům (nejen v Praze – rozesílal je i do jiných měst); ti si pak podle nich mohli vybrat motiv a velikost budoucího obrazu.

Piepenhagen se dopracoval ke slušnému jmění, jak ukazují pražské policejní přihlášky bydlel na samých lepších adresách – Dům U Černého hada neboli U Zlaté slámy (Husova 156/21), v Paláci Platýz (Národní 416/37), hodně času trávil ve své letní rezidenci v Jenerálce, kde se přátelsky stýkal s malíři Josefem Navrátilem, Antonínem Mánesem nebo česko-rakouským spisovatelem a malířem Adalbertem Stifterem, se kterými ho pojilo romantické vidění přírody.

August Piepengahen zemřel 27. září 1868 jako vážený a zámožný muž a uznávaný umělec, dosti často se setkávám s informací, že na zámku v Jenerálce, ale podle úmrtního zápisu se tak stalo v Praze na Starém Městě v jeho posledním bydlišti, spojeném a přestavěném domě U zlatého koníka čp. 325-6 (Smetanovo nábřeží 12 x Karoliny Světlé 31). Byl pochován na evangelickém hřbitově v Karlíně, jeho náhrobek – sochu sedící Múzy – vytvořil sochař velkého jména Tomáš Seidan (jeho medailon najdete v odkazu níž). Protože byl hřbitov v Karlíně zrušen, byl hrob v roce 1905 nebo 1906 přemístěn na Olšany. Socha osazená na náhrobku dnes je kopií, umělecky cenný originál byl po náročném restaurátorském zásahu přenesen do kaple sv. Václava na Vinohradském hřbitově. Na záchraně tohoto významného hrobu se jako adopční nájemci podílejí Oxana Tulajdanová a Bohumír Hlavatý.

Piepenhagen měl i své žáky, ale jen diletanty z dobré pražské společnosti poloviny 19. století, ale odchoval i svoje dcery Charlottu a Louisu.

stezky, krajiny před bouří.

Charlotta (1821 – 1902) /OBR. byla provdána nejprve za literáta a malostranského učitele Klementa rytíře Weyrothera a podruhé za plukovníka Karla Mohra, svobodného pána z Ehrenfeldu. Její malby jsou jakýmsi dodatky, doplňky otcova díla, malovala komponovaná lesní zákoutí, alpské pohledy, horské

Louisa, též Aloisie Kannengießer (1825 – 1893), „sestra její, s menším zdarem, protože s menším nadáním, sleduje obdobné cíle, ale raději maluje benátské průplavy nebo pohledy na kraje památné“ – cituji co napsal F. X. Harlas.

Osobnosti Augusta Piepenhagenena si historici umění povšimli až v polovině 20. století: kurátorka Národní galerie Olga Macková uspořádala roku 1960 první Piepenhagenovu výstavu. Od listopadu 2009 do dubna 2010 bylo dílo Augusta Piepenhagenena a jeho dcer prezentováno soubornou výstavou v Jiřském klášteře na Praském hradě. Národní galerie vystavuje díla Piepenhagenena v pražském Salmovském paláci v rámci expozice *Umění 19. století od klasicismu k romantismu*. Nejvyšší dosažená cena za dílo Augusta Piepenhagenena v aukci je 2,4 milionu korun – obraz *Klužiště* / **OBR. výše byl za tuto částku vydražen v roce 2015 v Galerii Kodl.**

Zdroje: F. X. Harlas: Malířství, 1908; K. B. Mádl: Zlatá Praha, 1902; Wikipedie
Obrazový doprovod: Národní galerie Praha, Wikipedie, Ústecký kraj, Galerie Kodl, Správa pražských hřbitovů

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj

#

Jiří Košťál